

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อผ. ๓๕๑/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗. ๒๗๘/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๒ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายธนพล สืบสายทอง ที่ ๑
นายสมหวัง ปั่นเพ็ง ที่ ๒
นายอดิศร รัตนาคม ที่ ๓
ผู้ฟ้องคดี
เทศบาลตำบลหนองพยอม ที่ ๑
ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร ที่ ๒
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓
กรมบัญชีกลาง ที่ ๔
ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองพิษณุโลก คดีหมายเลขดำที่ ๕๑/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๔๔/๒๕๖๑

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ช่วยปฏิบัติราชการในตำแหน่งหัวหน้ากองช่าง สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลจี่วราย ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลวังหัว

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ควบคุมงาน ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เป็นกรรมการตรวจการจ้าง ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๕ โครงการ ในพื้นที่หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ ตำบลหนองพยอม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร แต่มีผู้ร้องเรียนว่าถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่เป็นไปตามแบบรูปารายการที่กำหนด อำเภอตะพานหินตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วได้ความว่าการก่อสร้างถนนแล้วเสร็จไปแล้ว ๓ เดือน ถนนเริ่มแตกร้าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอความอนุเคราะห์สำนักงานทางหลวงชนบท จังหวัดพิจิตรเจาะวัดความหนาผิวจราจรของถนนทั้งห้าสายทาง ปรากฏว่าความหนาไม่ถูกต้องตามแบบรูปารายการละเอียดตามสัญญา อาจเกิดจากความบกพร่องของผู้ควบคุมงานและผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติกับผู้รับจ้าง ให้งานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ จึงดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อัตราร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในขณะเดียวกันสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ มีหนังสือลับที่ ศพ ๐๐๔๐ นว/๑๑๘ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า กรณีการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กจากจำนวน ๕ สายทาง ตรวจพบการก่อสร้างจำนวน ๔ สายทางในพื้นที่หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ มีความหนาผิวจราจรเฉลี่ยน้อยกว่าแบบรูปารายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ทำให้ราชการเสียหายรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งจังหวัดพิจิตรลับที่ ๑๕๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามสัญญา ผลการสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าการก่อสร้างถนนทั้งห้าสายทางไม่เป็นไปตามแบบรูปารายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ทำให้ราชการได้รับความเสียหายรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท มีเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบคือ ผู้ควบคุมงาน และคณะกรรมการตรวจการจ้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า แม้ข้างผู้ควบคุมงาน และคณะกรรมการตรวจการจ้างจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย แต่มีการดำเนินการทางวินัยกับผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเรียกให้ผู้รับจ้างรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือจังหวัดพิจิตรที่ พจ ๐๐๒๓.๔/๒๓๑๖ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ส่งรายงานการสอบสวนและความเห็นให้กระทรวงการคลังพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือที่ พจ ๕๔๔๐๒/๕๔๒ - ๕๔๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ รวม ๔ ฉบับ เรียกให้ผู้รับจ้างตามสัญญาทั้งสี่โครงการชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีผู้รับจ้างยินยอมชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๒ ราย คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด มังกรทองคอนกรีต ผู้รับจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๒ ยินยอมให้หักเงินประกันสัญญาจำนวน ๓๖,๘๗๕ บาท และชดเชยเงินจำนวน ๓๐,๕๔๑.๑๐ บาท รวมเป็นเงิน ๖๗,๔๑๖.๑๐ บาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด กิจเจริญแทรกเตอร์การก่อสร้าง ผู้รับจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก

/หมู่ที่ ๘...

หมู่ที่ ๘ ชดใช้เงินจำนวน ๒๖๘,๕๔๔.๔๐ บาท ต่อมา กระทรวงการคลังตรวจสอบรายงานผลการสอบสวนแล้วเสร็จและแจ้งแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจรับงานจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดในสัญญาจ้าง ไม่อาจยืนยันได้ว่าถนนทั้งสี่สายทางมีความมั่นคงแข็งแรงตามหลักวิชาช่าง จึงให้คำนวณมูลค่าความเสียหายตามราคางานจ้างทั้งสี่สัญญารวมกันเป็นเงินจำนวน ๔,๔๘๐,๕๐๐ บาท แต่ถนนทั้งสี่สายทางยังใช้ประโยชน์ได้บ้าง จึงให้กำหนดมูลค่าความเสียหายที่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบอัตราร้อยละ ๕๐ เป็นเงินจำนวน ๒,๒๔๐,๒๕๐ บาท มีเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบจำนวน ๕ คน เป็นผู้ควบคุมงานจำนวน ๒ คน และคณะกรรมการตรวจการจ้างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวน ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามความเห็นกระทรวงการคลัง ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนายโชคชัย ตรังคติก ในฐานะผู้ควบคุมงาน รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินคนละ ๖๗๒,๐๗๕ บาท พันจ่าโท วิรัตน์ แหลมณาค ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้าง รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินคนละ ๑๗๙,๒๒๐ บาท ผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่เห็นด้วยจึงมีหนังสือคนละฉบับ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และต่อมาได้รับหนังสือจังหวัดพิจิตร ที่ พจ ๐๐๒๓.๔/ว ๑๖๐๓๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ ช่วยปฏิบัติราชการเป็นผู้ควบคุมงานจ้างก่อสร้างตามงบประมาณโครงการไทยเข้มแข็งของอำเภอตะพานหิน มีภาระหน้าที่ควบคุมงานโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีกทั้งยังปฏิบัติหน้าที่ราชการที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ และที่ทำการปกครองอำเภอตะพานหิน ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบความหนาของถนนคอนกรีตโดยวัดจากขอบถนนได้ความหนาตามแบบแปลน แต่ผู้รับจ้างเทคอนกรีตบริเวณกลางถนนได้ความหนาไม่เป็นไปตามแบบแปลน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ ๑๑ คำนวณค่าความเสียหายจากปริมาณคอนกรีตที่ขาดหายไปเป็นเงินจำนวน ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท แต่กรมบัญชีกลางคำนวณมูลค่าความเสียหายเต็มจำนวนค่าก่อสร้างทั้งสี่สัญญา ค่าสินไหมทดแทนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามชำระจึงเกินความเสียหายที่แท้จริง ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๔.๔/๙๒๓๖ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกกรมบัญชีกลางเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยการร้องสอด โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำสัญญาจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กโครงการไทยเข้มแข็งปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๕ สัญญา ดังนี้ (๑) สัญญาเลขที่ ๑๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด มังกรทองคอนกรีต ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านนายสังคม - หนองตาเรือ หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองพยอม วงเงิน ๗๓๗,๕๐๐ บาท (๒) สัญญาเลขที่ ๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด จี เอส การโยธา ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายซอยเข้าลำคลองบ้านห้วยจ้อย หมู่ที่ ๓ ตำบลหนองพยอม วงเงิน ๑,๗๔๘,๐๐๐ บาท (๓) สัญญาเลขที่ ๑๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด สุรีพร ก่อสร้าง ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายดงตะขบ - ไทรโรงโชน หมู่ที่ ๔ ตำบลหนองพยอม วงเงิน ๑,๔๙๖,๕๐๐ บาท (๔) สัญญาเลขที่ ๑๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด กิจเจริญแทรกเตอร์การก่อสร้าง ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายหนองอีเหน - สระหลวง หมู่ที่ ๘ ตำบลหนองพยอม วงเงิน ๙๙๘,๐๐๐ บาท (๕) สัญญาเลขที่ ๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ทรัพย์เพิ่มพูนมั่งมี ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหลังวัดหนองพงษ์ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลหนองพยอม วงเงิน ๙๙๗,๐๐๐ บาท ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ มีหนังสือลับ ที่ ตผ ๐๐๔๐ นว/๑๑๘ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า กรณีการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ มีความหนาผิวจราจรเฉลี่ยน้อยกว่าแบบบูรณาการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา สำนักงานทางหลวงชนบท จังหวัดพิจิตรสุ่มเจาะตรวจสอบได้ความว่า ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๒ ผิวจราจรหนาเฉลี่ย ๐.๑๓๖๙ เมตร น้อยกว่าที่กำหนดในสัญญา ๐.๐๘๖๙ เมตร (ที่ถูกคือ ๐.๐๑๓๑ เมตร) คำนวณปริมาณและราคาเป็นเงิน ๔๙๑,๙๓๖.๓๓ บาท ทำให้ราชการเสียหายเป็นเงิน ๖๗,๔๑๖.๑๐ บาท โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๓ ผิวจราจรหนาเฉลี่ย ๐.๑๐๗๔ เมตร น้อยกว่าที่กำหนดในสัญญา ๐.๐๔๒๖ เมตร คำนวณปริมาณและราคาเป็นเงิน ๙๔๗,๗๖๖.๓๓ บาท ทำให้ราชการเสียหายเป็นเงิน ๓๗๕,๙๒๙.๖๗ บาท โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๘ ผิวจราจรหนาเฉลี่ย ๐.๐๙๙๐ เมตร น้อยกว่าที่กำหนดในสัญญา ๐.๐๕๑๐ เมตร คำนวณปริมาณและราคาเป็นเงิน ๕๒๑,๓๘๙.๑๒ บาท ทำให้ราชการเสียหายเป็นเงิน ๒๖๘,๕๙๔.๔๐ บาท โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๑๐ ผิวจราจรหนาเฉลี่ย ๐.๑๑๑๐ เมตร น้อยกว่าที่กำหนดในสัญญา ๐.๐๓๙๐ เมตร คำนวณปริมาณและราคาเป็นเงิน ๕๘๔,๐๑๔.๑๒ บาท ทำให้ราชการเสียหายเป็นเงิน ๒๐๕,๑๙๔.๑๕ บาท รวมความเสียหายทั้งสิ้นจำนวน ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามระเบียบที่แต่งตั้งขึ้นตามคำสั่งจังหวัดพิจิตรลับ ที่ ๑๕๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๕ ราย คือ พันจ่าโท วิจารณ์

/แหลมนาค...

แหลมนาค ปลัดเทศบาลตำบลหนองพยอม ประธานกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ หัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบลจัวราย กรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ หัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว กรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ ผู้ควบคุมงาน และนายโชคชัย ตรังคติกุล นายช่างโยธาสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ช่วยผู้ควบคุมงาน แล้วมีรายงานผลการสอบสวนเสนอความเห็นแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า การก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางไม่เป็นไปตามแบบรูปการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา เกิดจากผู้ควบคุมงานและผู้ช่วยผู้ควบคุมงานไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ได้ควบคุมงานจ้างให้เป็นไปตามขั้นตอนและตามหลักวิชาช่าง ไม่เอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้ทางราชการเกิดความเสียหาย คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจรับงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบว่ามีปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการตามสัญญาจ้างเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท กำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบที่แจ้งเวียนในหนังสือกระทรวงการคลังด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ มีสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ดังนี้ คณะกรรมการตรวจการจ้างรับผิดชอบจำนวน ๓ คน ประกอบด้วย พันจ่าโท วิรัตน์ แหลมนาค ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ รับผิดชอบร้อยละ ๔๐ เป็นจำนวนเงิน ๓๖๖,๘๕๓.๗๓ บาท แต่ละคนรับผิดชอบคนละ ๑๒๒,๒๘๔.๕๘ บาท ผู้ควบคุมงานจำนวน ๒ คน ประกอบด้วย ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนายโชคชัย ตรังคติกุล กระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๖๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ รับผิดชอบร้อยละ ๖๐ เป็นเงินจำนวน ๕๕๐,๒๘๐.๕๙ บาท แต่ละคนรับผิดชอบคนละ ๒๗๕,๑๔๐.๓๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า มีการดำเนินการทางวินัยกับช่างผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างตามควรแก่กรณีแล้ว เป็นความรับผิดชอบของผู้รับจ้างที่จะต้องชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกครั้งเพื่อความยุติธรรมกับทุกฝ่าย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๐๖๖๕๔ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า แม้นายช่างโยธาสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพิจิตร จะให้ความเห็นในประเด็นการแก้ไขงานก่อสร้างถนนด้วยการเพิ่มความหนาของถนนว่า กรณีถนนคอนกรีตเสริมเหล็กมีระดับความหนาไม่เป็นไปตามแบบแปลนที่กำหนดตามหลักวิชาช่าง อาจแก้ไขโดยเทคอนกรีตเพื่อเพิ่มความหนาของถนนให้เป็นไปตามแบบรูปได้ แต่จากการสุ่มเจาะตรวจถนนไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าการเทคอนกรีตเพื่อเพิ่มความหนาของถนนมีการใช้น้ำยาเชื่อมประสานหรือไม่และไม่ปรากฏว่าได้มีการฝังเหล็ก

/ยี่ดระหวาง...

ยี่ตระหว่างคอนกรีตเดิมกับที่เทเสริม และไม่อาจยืนยันได้ว่าถนนทั้งสี่สายทางมีความมั่นคงแข็งแรง และเป็นไปตามหลักวิชาช่าง จึงให้คำนวณมูลค่าความเสียหายที่แท้จริงเต็มจำนวนค่าจ้างก่อสร้างงานทั้งสี่สัญญาจำนวน ๔,๔๘๐,๕๐๐ บาท และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ควรตรวจรับงานก่อสร้างทั้งสี่โครงการ แต่ถนนที่ตรวจรับสามารถใช้ประโยชน์ได้แม้ไม่มั่นคงแข็งแรง เห็นควรกำหนดความเสียหายเพียงในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๔,๔๘๐,๕๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๒,๒๔๐,๒๕๐ บาท ผู้ควบคุมงาน ประกอบด้วยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนายโชคชัย มีหน้าที่ควบคุมงานจ้างตามข้อ ๖๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องใช้ความระมัดระวังในการควบคุมงาน แต่จัดทำรายงานผลการตรวจและควบคุมงานก่อสร้างเสนอคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างถูกต้องเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย จึงให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนายโชคชัยรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๖๐ ของความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑,๓๔๔,๑๕๐ บาท คนละส่วนเท่า ๆ กัน เป็นเงินคนละ ๖๗๒,๐๗๕ บาท คณะกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบด้วย พันจ่าโท วิรัตน์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ นายอุดม ขุมทอง และนายอนันต์ ศิลาพันธ์ มีหน้าที่ตรวจการจ้างตามข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ตรวจรับงานว่าเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน ๓ คน ได้แก่ พันจ่าโท วิรัตน์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชอบคนละ ๑ ใน ๕ คิดเป็นเงินคนละ ๑๓๔,๒๒๐ บาท นายอุดมและนายอนันต์เป็นราษฎรในพื้นที่ ไม่มีความรู้ความสามารถในด้านการก่อสร้าง พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อไม่ถึงขั้นประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้เจ้าหน้าที่ทั้งห้ารายชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม นายโชคชัย และพันจ่าโท วิรัตน์ อุทธรณ์คำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งที่แจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามตามหนังสือจังหวัดพิจิตร ที่ พจ ๐๐๒๓.๔/ว ๑๖๐๓๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓ ฉบับ โดยแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแต่ละรายทราบผลคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า ข้อเท็จจริงปรากฏตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่จังหวัดพิจิตรส่งไปเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า การก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กตามโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวนสี่สายทางไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาจ้าง เกิดจาก

/ผู้ควบคุมงาน...

ผู้ควบคุมงานที่ได้รับแต่งตั้งไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ควบคุมงานจ้างให้ผู้รับจ้างทำการก่อสร้างเป็นไปตามขั้นตอนและตามหลักวิชาการช่าง ปลอมให้ผู้รับจ้างวางแบบแปลนก่อสร้างไว้แล้วนำทรายรองพื้นมาลงปรับระดับพื้นถนนมากเกินไปจนเกินกำหนดก่อนนำคอนกรีตมาเททับจนถึงระดับคานแบบแปลน ทำให้ความหนาของคอนกรีตผิวถนนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา และเมื่อเทศบาลตำบลหนองพยอมแจ้งให้ผู้รับจ้างดำเนินการแก้ไข ผู้รับจ้างเพียงแต่เทคอนกรีตเพิ่มความหนาของถนนและไม่ได้เทเนื้อคอนกรีตตลอดความยาวของถนน กรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็นเกี่ยวกับหลักการแก้ไขงานก่อสร้างถนนคอนกรีตที่มีความหนาน้อยกว่าข้อกำหนดในแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา กรณีการแก้ไขงานก่อสร้างถนนคอนกรีตทั้งสายโดยวิธีการเสริมความหนา โดยการเสริมยกระดับผิวจราจรด้วยคอนกรีตให้สูงขึ้นจากเดิมตามความหนาที่ขาดหรือมากกว่า แต่ไม่ควรน้อยกว่า ๕ เซนติเมตร และต้องใช้น้ำยาเคมีเชื่อมประสานเนื้อคอนกรีต ผังเหล็กยึดระหว่างคอนกรีต และต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน แต่ผลจากการเจาะตรวจสอบถนนทั้งสี่สายทาง ปรากฏเนื้อคอนกรีตแตกต่างกันเป็นชั้น แสดงว่าผู้รับจ้างเทคอนกรีตเพิ่มความหนาของถนน แต่ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าใช้น้ำยาเชื่อมประสานหรือไม่ และไม่ปรากฏว่ามีการผังเหล็กยึดระหว่างคอนกรีต จึงไม่อาจยืนยันได้ว่าถนนทั้งสี่สายทางมีความมั่นคงแข็งแรงและเป็นไปตามหลักวิชาช่าง คณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ควรตรวจรับงานจ้างทั้งสี่สายทาง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงคำนวณมูลค่าความเสียหายที่แท้จริงเต็มจำนวนค่าก่อสร้างทั้งสี่สัญญา เป็นเงินจำนวน ๔,๔๘๐,๕๐๐ บาท แต่ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางยังใช้ประโยชน์ได้แม้ไม่มั่นคงแข็งแรง จึงเห็นควรกำหนดความเสียหายเพียงร้อยละ ๕๐ เป็นเงินจำนวน ๒,๒๔๐,๒๕๐ บาท และกำหนดความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีทั้งสามที่แจ้งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๐๖๖๕๔ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗

โดยที่ข้อ ๖๖ (๑) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ในการตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้น ๆ ทุกวันให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ โดยสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนงานจ้างได้ตามที่เห็นสมควรและตามหลักวิชาช่างเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ถ้าผู้รับจ้างขัดขืนไม่ปฏิบัติตาม ก็สั่งให้หยุดงานนั้น เฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดแล้วแต่กรณีไว้ก่อนจนกว่าผู้รับจ้างจะยอมปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่ง และให้รายงานคณะกรรมการตรวจการจ้างทันที ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา มีความรู้ความชำนาญทางด้านการช่าง ย่อมมีความรู้และความเข้าใจกฎระเบียบของทางราชการเป็นอย่างดี แต่ทำรายงานผลการตรวจและควบคุมงานก่อสร้าง

/เสนอคณะกรรมการ...

เสนอคณะกรรมการตรวจการจ้างว่าผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้างถูกต้องเป็นไปตามแบบรูป
รายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ ทั้งที่การก่อสร้างถนนไม่ได้ความหนา
ตามแบบแปลน และเมื่อผู้รับจ้างเข้ามาแก้ไขความหนาของถนนโดยวิธีการแก้ไขเฉพาะบางจุด
เมื่อตรวจสอบแล้วก็พบว่าความหนาของผิวจราจรไม่ครบตามรายละเอียดและข้อกำหนด
ในสัญญา ก็ไม่ท้วง แสดงว่าไม่ได้ใช้ความระมัดระวังควบคุมงานให้เป็นไปตามแบบรูปรายการ
ละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้แย้งหรือชี้แจงข้อขัดข้องว่า
จะต้องปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมงานก่อสร้างหลายแห่ง ทำให้ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
อย่างถูกต้องครบถ้วน ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่ามีภาระหน้าที่ควบคุมงานก่อสร้าง
หลายแห่งและหลายสถานที่ ทำให้ไม่อาจตรวจและควบคุมงานให้ผู้รับจ้างทำงานก่อสร้างเป็นไป
ตามขั้นตอน หลักวิชาช่าง และแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ไม่อาจรับฟังได้
ส่วนกรณีที่มีการพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เป็นคนละกรณีและมีวัตถุประสงค์
แตกต่างกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วย
ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่หน่วยงานที่ได้รับความเสียหาย
การออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายทางละเมิดจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการพิจารณา
โทษทางวินัย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นเอกสารหลักฐานตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้น ได้แก่
สำเนาคำสั่งแต่งตั้งผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม
สำเนารายงานผลการตรวจและควบคุมงานก่อสร้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และสำเนาการตรวจรับงานจ้าง
ของคณะกรรมการตรวจการจ้าง

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๖๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ควบคุมงาน แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓
เป็นกรรมการตรวจรับการจ้างในการดำเนินการสอบราคาโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง
๒๕๕๕ ตามโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในหมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๘
และหมู่ที่ ๑๐ ตำบลหนองพยอม อำเภอดงพวน จังหวัดพิจิตร ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ต่อมา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งให้จังหวัดพิจิตรตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนว่า
มีการทุจริตในโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในหมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐
ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าถนนทั้งสี่สายทางมีความหนาไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ
ละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ประกอบกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑
(จังหวัดนครสวรรค์) ตรวจสอบพบว่าการก่อสร้างถนนทั้งสี่สายทางไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ
ละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ทำให้ราชการเสียหายเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท
กรณีจึงมีเหตุอันควรเชื่อว่าความเสียหายเกิดจากผู้ฟ้องคดีทั้งสามซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลอื่นทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่โดยที่ปรากฏตามรายงาน

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าผู้รับจ้างโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางมีความเกี่ยวพันเป็นเครือญาติกับคณะผู้บริหารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งจังหวัดพิจิตรลับ ที่ ๑๕๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดสอบสวนกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามชี้แจงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน และมีบันทึกข้อความลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ รายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางมีความหนาผิวจราจรน้อยกว่าที่กำหนดในแบบรูปารายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายรวมเป็นเงินจำนวน ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท ผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง สมควรให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ควบคุมงาน นายโชคชัย ตรังคติกุล ผู้ช่วยผู้ควบคุมงานชุดใช้ค่าสินไหมทดแทนร้อยละ ๖๐ เป็นเงินคนละ ๒๗๕,๑๔๐.๓๐ บาท พันจ่าโท วิรัตน์ แผลมนาค ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ชุดใช้ค่าสินไหมทดแทนร้อยละ ๔๐ เป็นเงินคนละ ๑๒๒,๒๘๔.๕๘ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า ผู้รับจ้างต้องรับผิดชอบชุดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีหนังสือที่ พจ ๐๐๒๓.๔/๒๓๑๖ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ รายงานความเห็นไปกระทรวงการคลัง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือด่วนที่สุดที่ กค ๐๔๑๐.๔/๐๖๖๕๔ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชุดใช้เงินจำนวน ๖๗๒,๐๗๕ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชุดใช้เงินคนละ ๑๗๙,๒๒๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามชุดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องภายในอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่มิคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า เมื่อผู้รับจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางส่งมอบงาน ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้ควบคุมงาน ได้รายงานผลการดำเนินงานก่อสร้างต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างว่าผลงานก่อสร้างถูกต้องสมบูรณ์เป็นไปตามแบบรูปารายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจรับการจ้างและเสนอใบตรวจรับงานจ้างต่อนายกเทศมนตรีตำบลหนองพยอม โดยรับรองว่าผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานมีปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปารายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกประการ สมควรจ่ายเงินให้ผู้รับจ้าง แต่ผลการตรวจสอบโดยสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพิจิตรซึ่งได้เจาะตรวจวัดความหนาของถนนสายทางดังกล่าวทางละ ๓ จุด ๆ ละ ๓ แห่ง ด้านซ้ายทาง กลาง และขวาทาง ปรากฏว่า ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก

/หมู่ที่ ๒...

หมู่ที่ ๒ ค่าเฉลี่ยความหนาแน่น ๐.๑๓๖๙ เมตร หมู่ที่ ๓ ค่าเฉลี่ยความหนาแน่น ๑.๑๐๗๔ เมตร หมู่ที่ ๘ ค่าเฉลี่ยความหนาแน่น ๐.๐๙๙๐ เมตร และหมู่ที่ ๑๐ ค่าเฉลี่ยความหนาแน่น ๐.๑๑๑๐ เมตร ไม่เป็นไปตามแบบรูปการกระจายและข้อกำหนดในสัญญาที่ให้มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตร ต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ผู้รับจ้างแก้ไขงานโดยนำคอนกรีตมาเทเสริมผิวจราจรเพื่อเพิ่มความหนาแน่น สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพิจิตรได้เจาะถนนทั้งสี่สายทางเพื่อตรวจสอบ คำนวณหาพื้นที่หน้าตัด ผลปรากฏว่ายังคงไม่เป็นไปตามแบบรูปการกระจายและข้อกำหนด ในสัญญา ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๒ มีปริมาตรคอนกรีตขาดหายไป ๑๖.๗๗ ลูกบาศก์เมตร หมู่ที่ ๓ ปริมาตรคอนกรีตขาดหายไป ๗๓.๖๖ ลูกบาศก์เมตร หมู่ที่ ๘ ปริมาตรคอนกรีตขาดหายไป ๗๖.๑๐ ลูกบาศก์เมตร และหมู่ที่ ๑๐ ปริมาตรคอนกรีตขาดหายไป ๓๑.๔๒ ลูกบาศก์เมตร รวมทั้งสี่สายทางปริมาตรคอนกรีตขาดหายไป ๑๙๗.๙๕ ลูกบาศก์เมตร นายประภัทร์ บุตรดีเลิศ นายช่างโยธาระดับชำนาญงาน สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพิจิตร ในฐานะพยานผู้เชี่ยวชาญ ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดว่า ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่า มีการใช้น้ำยาเชื่อมประสานระหว่างเนื้อคอนกรีตเดิมกับคอนกรีตที่เทลาดเพิ่มเติมหรือไม่ และไม่ปรากฏว่าได้มีการฝังเหล็กยึดระหว่างคอนกรีต กรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็น ที่แจ้งตามหนังสือที่ มท ๐๗๐๙/๙๔๓๐ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕ ว่ากรณีการแก้ไขงาน ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายที่มีความหนาน้อยกว่าข้อกำหนดในแบบรูปการกระจาย โดยการเสริมยกระดับผิวจราจรด้วยคอนกรีตให้สูงขึ้นจากเดิมตามความหนาที่ขาดหรือมากกว่า ต้องใช้น้ำยาเคมีในการประสานเนื้อคอนกรีตและต้องฝังเหล็กยึดระหว่างคอนกรีตเก่าและใหม่ การก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางจึงไม่เป็นไปตามหลักวิชาช่างที่ดีและไม่มี ความมั่นคงแข็งแรง ผู้ฟ้องคดีทั้งสามรับราชการตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธาย่อมที่จะมีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับงานก่อสร้างเพียงพอจะรู้ได้ว่าการตรวจพิสูจน์ความหนาของถนน คอนกรีตเสริมเหล็กต้องใช้วิธีการใด จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอาจใช้ความระมัดระวัง เช่นว่านี้ได้แต่หาได้ใช้ไม่ การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ตรวจและควบคุมผู้รับจ้างให้ก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางให้มีความหนาเป็นไปตามแบบรูปการกระจายและข้อกำหนด ในสัญญา และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ กับผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจรับถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทาง โดยไม่มีการตรวจพิสูจน์ความหนาของถนนให้เป็นไปตามแบบรูปการกระจายและข้อกำหนด ในสัญญา จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและเป็นเหตุให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีทั้งสามต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนการลงโทษทางวินัย มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการลงโทษข้าราชการที่ฝ่าฝืนข้อบังคับตามที่กฎหมายกำหนดไว้ การที่หน่วยงานของรัฐ ออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนมีวัตถุประสงค์ให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบละเมิดในการ

/ปฏิบัติหน้าที่...

ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ค่าเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐในกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงเป็นกฎหมายที่แตกต่างกัน ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจรับฟังได้

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางเกิดความเสียหายเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด มังกรทองคอนกรีต ผู้รับจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๒ ยินยอมชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๖๗,๔๑๖.๑๐ บาท และห้างหุ้นส่วนจำกัด กิจเจริญแทรกเตอร์การก่อสร้าง ผู้รับจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๘ ยินยอมชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๒๖๘,๕๕๔.๔๐ บาท คงเหลือเป็นมูลค่าความเสียหายจำนวน ๕๘๑,๑๖๓.๘๒ บาท กระบวนการคลั่งกำหนดแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการให้ผู้ควบคุมงานต้องรับผิดชอบร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าความเสียหาย ดังนั้น ผู้ควบคุมงานซึ่งมีจำนวน ๒ คน จึงต้องรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๖๐ ของความเสียหายจำนวน ๕๘๑,๑๖๓.๘๒ บาท เป็นเงินจำนวน ๓๔๘,๖๗๔.๒๙๒ บาท โดยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนายโชคชัย ตรังคติก รับผิดคนละ ๑ ส่วน เป็นเงินจำนวน ๑๗๔,๓๓๗.๑๔๖ บาท ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ผู้ควบคุมงานโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ และเป็นผู้ควบคุมงานในการก่อสร้างตามงบประมาณโครงการไทยเข้มแข็งที่ทำการปกครองอำเภอตะพานหินด้วย ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ส่งพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวอ้างดังกล่าวตามคำสั่งศาล จึงไม่มีกรณีที่หักส่วนแห่งความรับผิดชอบกรณีการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมตามมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับคณะกรรมการตรวจการจ้าง ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๔๐ ของความเสียหายจำนวน ๕๘๑,๑๖๓.๘๒ บาท เป็นเงินจำนวน ๒๓๒,๔๕๙.๕๒๘ บาท คณะกรรมการตรวจการจ้างประกอบด้วยพันจ่าโท วิรัตน์ แหลมนาค ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ นายอุดม ขุมทอง และนายอนันต์ ศิลาพันธ์ แต่นายอุดมและนายอนันต์เป็นผู้แทนชุมชนที่ได้รับแต่งตั้งให้ช่วยเหลือทางราชการจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ ความรับผิดในส่วนของคณะกรรมการตรวจการจ้างจึงแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน พันจ่าโท วิรัตน์ แหลมนาค ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคนละ ๑ ใน ๓ ของความเสียหาย เป็นเงินคนละ ๗๗,๔๘๓.๑๗๖ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ โดยกำหนดค่าความเสียหายในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายเต็มจำนวนค่าก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่โครงการ คิดเป็นเงินจำนวน ๒,๒๔๐,๒๕๐ บาท โดยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

/ชดใช้...

ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๖๗๒,๐๗๕ บาท ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินคนละ ๑๗๙,๒๒๐ บาท ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมายเฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่า ๑๗๔,๓๓๗.๑๔๖ บาท และให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่า ๗๗,๔๘๓.๑๗๖ บาท ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๑๗๔,๓๓๗.๑๔๖ บาท และเฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวนคนละ ๗๗,๔๘๓.๑๗๖ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำสัญญาเลขที่ ๑๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ สัญญาเลขที่ ๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ สัญญาเลขที่ ๑๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และสัญญาเลขที่ ๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จ้างผู้รับจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในท้องที่หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ รวมมูลค่างานตามสัญญาทั้งสิ้นจำนวน ๔,๔๘๐,๕๐๐ บาท แต่ผู้รับจ้างตามสัญญาทั้งสี่บับก่อสร้างถนนตามสัญญาได้ความหนาของถนนไม่เป็นไปตามแบบรูปการรายละเอียดที่กำหนดในสัญญา ถนนทั้งสี่สายทางจึงไม่มีความมั่นคงแข็งแรงตามหลักการคำนวณทางวิศวกรรมโยธา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ควรตรวจรับงานจ้างก่อสร้างตามสัญญา และต้องถือว่าหน้าที่เจ้าหน้าที่ยุควคุมงานได้รายงานผลการควบคุมงานว่าผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จครบถ้วนตามสัญญา และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างโดยไม่ตรวจสอบว่างานจ้างไม่เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญา เป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่โดยที่ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางยังคงใช้ประโยชน์ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณารายงานการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งไปเพื่อพิจารณาให้ความเห็นแล้วเห็นสมควรกำหนดมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเพียงร้อยละ ๕๐ ของมูลค่างานจ้างตามสัญญา เป็นเงินจำนวน ๒,๒๔๐,๒๕๐ บาท ให้ผู้ควบคุมงาน จำนวน ๒ คน คือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนายโชคชัย ตรังคติก รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าความเสียหายที่กำหนดเป็นเงินจำนวน ๑,๓๔๔,๑๕๐ บาท โดยแต่ละคนรับผิดชอบเท่า ๆ กัน เป็นเงินจำนวน ๖๗๒,๐๗๕ บาท คณะกรรมการตรวจการจ้าง จำนวน ๕ คน เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน ๓ คน คือ พันจ่าโท วิรัตน์ แผลมนาค ประธานกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และเป็นผู้แทนชุมชน

/จำนวน...

จำนวน ๒ คน คือ นายอุดม ชุมทอง และนายอนันต์ ศิลาพันธ์ กรรมการตรวจการจ้าง รับผิดคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๔๐ ของมูลค่าความเสียหายที่กำหนด เป็นเงินจำนวน ๘๙๖,๑๐๐ บาท โดยแต่ละคนรับผิดชอบเท่า ๆ กัน คนละ ๑ ใน ๕ ส่วน เป็นเงินจำนวน ๑๗๙,๒๒๐ บาท ซึ่งนายอุดมและนายอนันต์เป็นราษฎรในพื้นที่ ไม่มีความรู้ความสามารถงานก่อสร้าง พฤติการณ์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อไม่ถึงขั้นร้ายแรง ไม่ต้องรับผิดคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรียกให้นายโชคชัย ตรังคติก พันจำโท วิรัตน์ แหลมนาคน และผู้ฟ้องคดีทั้งสามคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนกรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ ตรวจสอบพบว่า ถนนทั้งสี่สายทางมีปริมาตรคอนกรีตขาดหายไปจากที่กำหนดในแบบรูปรายการละเอียดตามสัญญาทั้งสิ้น รวมเป็นมูลค่าความเสียหายจำนวน ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สอบสวนหาผู้ต้องรับผิดทางละเมิด เป็นเพียงการสำรวจมูลค่าความเสียหายเบื้องต้น ไม่อาจถือเป็นเหตุว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นมีมูลค่าเพียงจำนวนนี้หรือไม่

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำสัญญาเลขที่ ๑๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ สัญญาเลขที่ ๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ สัญญาเลขที่ ๑๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และสัญญาเลขที่ ๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จ้างผู้รับจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในท้องที่หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ รวมมูลค่างานตามสัญญาทั้งสิ้นจำนวน ๔,๔๘๐,๕๐๐ บาท แต่ผู้รับจ้างตามสัญญาทั้งสิ้นจ้างก่อสร้างถนนตามสัญญาได้ความหนาของถนนไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดในสัญญา ถนนทั้งสี่สายทางจึงไม่มีความมั่นคงแข็งแรงตามหลักการคำนวณทางวิศวกรรมโยธา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ควรตรวจรับงานจ้างก่อสร้างตามสัญญา และต้องถือว่าการที่เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงานได้รายงานผลการควบคุมงานว่าผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จครบถ้วนตามสัญญา และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างโดยไม่ตรวจสอบว่างานจ้างไม่เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญา เป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่โดยที่ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางยังคงใช้ประโยชน์ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเห็นสมควรกำหนดมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเพียงร้อยละ ๕๐ ของมูลค่างานจ้างตามสัญญา เป็นเงินจำนวน ๒,๒๔๐,๒๕๐ บาท ซึ่งเหมาะสมและเป็นธรรมแล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยกำหนดมูลค่าความเสียหายโดยพิจารณา

/จากความหนา...

จากความหนาของผิวจราจรที่ขาดหายไป คิดเป็นเงินจำนวน ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท จึงไม่ชอบสำหรับการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนดให้ผู้ควบคุมงาน จำนวน ๒ คน คือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนายโชคชัย ตรังคติก รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าความเสียหายที่กำหนด เป็นเงินจำนวน ๑,๓๔๔,๑๕๐ บาท โดยแต่ละคนรับผิดชอบเท่า ๆ กัน เป็นเงินจำนวน ๖๗๒,๐๗๕ บาท คณะกรรมการตรวจการจ้าง จำนวน ๕ คน เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน ๓ คน คือ พันจ่าโท วิรัตน์ แหลมนาค ประธานกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และเป็นผู้แทนชุมชน จำนวน ๒ คน คือ นายอุดม ชุมทอง และนายอนันต์ ศิลาพันธ์ กรรมการตรวจการจ้าง รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๔๐ ของมูลค่าความเสียหายที่กำหนด เป็นเงินจำนวน ๘๙๖,๑๐๐ บาท โดยแต่ละคนรับผิดชอบเท่า ๆ กัน คนละ ๑ ใน ๕ ส่วน เป็นเงินจำนวน ๑๗๙,๒๒๐ บาท นั้น เนื่องจากนายอุดมและนายอนันต์เป็นราษฎรในพื้นที่ ไม่มีความรู้ความสามารถด้านงานก่อสร้าง พฤติการณ์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาท เลินเล่อไม่ถึงขั้นร้ายแรง ไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็เฉพาะในส่วน ของตนเท่านั้น ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงจำนวนคณะกรรมการตรวจการจ้างจาก ๕ คน เหลือ ๓ คน แต่อย่างใด การพิจารณาสัดส่วนความรับผิดชอบจึงยังคงต้องพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคนละ ๑ ใน ๕ ส่วน การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคนละ ๑ ใน ๓ ส่วน โดยไม่พิจารณาในส่วนของผู้แทนชุมชน จึงเป็นการวินิจฉัยไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
ผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่ทำคำแก้อุทธรณ์

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ มีหนังสือลับ ที่ ตผ ๐๐๔๐ นว/๑๑๘ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ตรวจสอบโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ ตำบลหนองพยอม อำเภอดงพวน จังหวัดพิจิตร ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ได้ความว่าการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด เกิดจากการที่ผู้ควบคุมงานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ละเลยให้ผู้รับจ้างนำทรายรองพื้นปรับระดับพื้นถนนมากเกินไปจนระดับที่กำหนดก่อนเทคอนกรีตทับ

/จนถึงระดับ...

จนถึงระดับคานแบบแปลน ทำให้คอนกรีตพื้นถนนมีปริมาณน้อยกว่าที่กำหนดในแบบรูปรายการ
ละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพิจิตรสุ่มเจาะตรวจถนน
ทั้งสี่สายทาง สายทางละ ๓ ตำแหน่ง ด้านซ้ายทาง กลาง และขวาทาง รวมสายทางละ ๑๕ ตำแหน่ง
ปรากฏรายละเอียดดังนี้ (๑) สัญญาเลขที่ ๑๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ จ้างห้างหุ้นส่วน
จำกัด มังกรทองคอนกรีต ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้านนายสังคม - หนองตาเรือ
หมู่ที่ ๒ ผิวจราจรกว้าง ๓ เมตร ยาว ๕๓๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๕ เซนติเมตร วงเงิน ๗๓๗,๕๐๐ บาท
เจาะตรวจได้ความหนาเฉลี่ย ๑๓.๖๙ เซนติเมตร น้อยกว่าที่กำหนด ๑.๓๑ เซนติเมตร คำนวณเป็นราคาค่างาน
จำนวน ๔๙๑,๙๓๖.๓๓ บาท มูลค่าความเสียหายจำนวน ๖๗,๕๖๖.๑๐ บาท (๒) สัญญา
เลขที่ ๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ จ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด จี เอส การโยธา ก่อสร้าง
ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายซอยเข้าลำคลองบ้านห้วยจ้อย หมู่ที่ ๓ ผิวจราจรกว้าง ๓ เมตร
ยาว ๑,๓๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๕ เซนติเมตร วงเงิน ๑,๗๔๘,๐๐๐ บาท เจาะตรวจได้ความหนา
เฉลี่ย ๑๐.๗๔ เซนติเมตร น้อยกว่าที่กำหนด ๔.๒๖ เซนติเมตร คำนวณเป็นราคาค่างาน
จำนวน ๙๔๗,๗๖๖.๓๓ บาท มูลค่าความเสียหายจำนวน ๓๗๕,๙๒๙.๖๗ บาท (๓) สัญญา
เลขที่ ๑๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด กิจเจริญแทรกเตอร์
การก่อสร้าง ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหนองอีเหิน - สระหลวง หมู่ที่ ๘ ผิวจราจร
กว้าง ๔ เมตร ยาว ๕๘๕ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๕ เซนติเมตร วงเงิน ๙๙๘,๐๐๐ บาท เจาะตรวจ
ได้ความหนาเฉลี่ย ๙.๙๐ เซนติเมตร น้อยกว่าที่กำหนด ๕.๑๐ เซนติเมตร คำนวณเป็นราคาค่างาน
จำนวน ๕๒๑,๓๘๙.๑๒ บาท มูลค่าความเสียหายจำนวน ๒๖๘,๕๙๔.๔๐ บาท
และ (๔) สัญญาเลขที่ ๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด
ทรัพย์เพิ่มพูนมั่งมี ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายวัดหนองพงษ์ หมู่ที่ ๑๐ ผิวจราจรกว้าง
๔ เมตร ยาว ๕๘๕ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๕ เซนติเมตร วงเงิน ๙๙๗,๐๐๐ บาท เจาะตรวจ
ได้ความหนาเฉลี่ย ๑๑.๑๐ เซนติเมตร น้อยกว่าที่กำหนด ๓.๙๐ เซนติเมตร คำนวณเป็นราคาค่างาน
จำนวน ๕๘๔,๐๑๔.๑๒ บาท มูลค่าความเสียหายจำนวน ๒๐๕,๑๙๔.๑๕ บาท รวมเป็นมูลค่า
คอนกรีตที่ขาดหายไปจำนวน ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งจังหวัดพิจิตร
ที่ ๑๕๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
ทางละเมิดกรณีดังกล่าว

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดสอบสวนผู้เกี่ยวข้องจำนวน
๑๑ คน คือ (๑) นางบงกช ต่ายทอง นายกเทศมนตรีตำบลหนองพยอม (๒) พันจ่าโท วิรัตน์ แหลมนาค
ปลัดเทศบาลตำบลหนองพยอม ประธานคณะกรรมการตรวจการจ้าง (๓) ผู้ฟ้องคดีที่ ๑
หัวหน้าส่วนโยธา ระดับ ๖ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ ช่างผู้ควบคุมงาน (๔) นายโชคชัย
ตรังคติกุล นายช่างโยธา ๔ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ช่วยช่างผู้ควบคุมงาน (๕) ผู้ฟ้องคดีที่ ๒

/หัวหน้า...

หัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลจี้วราย กรรมการตรวจการจ้าง (๖) ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ หัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลวังหว่า กรรมการตรวจการจ้าง (๗) นายอนันต์ ศิลาพันธ์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ กรรมการตรวจการจ้าง (๘) นายอุดม ชุมทอง ประธานชุมชนหมู่ที่ ๗ กรรมการตรวจการจ้าง (๙) นายทัศนพงษ์ ทิมเม่น เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี เจ้าหน้าที่พัสดุ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (๑๐) นางวรัญญาภรณ์ จันทรแจ่มหล้า นักบริหารงานการคลัง ระดับ ๖ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ และ (๑๑) นายประภัทร์ บุตรดีเลิศ นายช่างโยธา ระดับชำนาญงาน สำนักทางหลวงชนบทจังหวัดพิจิตร พยานผู้เชี่ยวชาญ แล้วมีรายงานผลการสอบสวนลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สรุปข้อเท็จจริงและความเห็นว่า กรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นจำนวน ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท เกิดจากผู้ควบคุมงานและผู้ช่วยผู้ควบคุมงานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่เอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ ละเลยให้ผู้รับจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดในสัญญา และกรรมการตรวจการจ้างตรวจรับงานว่างานที่ผู้รับจ้างส่งมอบมีปริมาณและคุณภาพถูกต้องตามสัญญา ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนี้ (๑) ผู้ควบคุมงาน จำนวน ๒ คน คือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ควบคุมงาน และนายโชคชัย ตรังคติก ผู้ช่วยผู้ควบคุมงาน รับผิดชอบละ ๖๐ ของมูลค่าความเสียหาย แต่แต่ละคนรับผิดชอบเท่ากัน เป็นเงินจำนวน ๒๗๕,๑๔๐.๓๐ บาท (๒) คณะกรรมการตรวจการจ้าง จำนวน ๓ คน คือ พันจ่าโท วิรัตน์ แผลมนาต ประธานกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ กรรมการตรวจการจ้าง และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กรรมการตรวจการจ้าง รับผิดชอบละ ๔๐ ของมูลค่าความเสียหาย แต่แต่ละคนรับผิดชอบเท่ากัน เป็นเงินจำนวน ๑๒๒,๒๘๔.๕๘ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเรียกให้ผู้รับจ้างชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายตามมูลค่างานที่ไม่ครบตามสัญญาแต่ละสัญญา และมีหนังสือจังหวัดพิจิตร ที่ พจ ๐๐๒๓.๔/๒๓๑๖ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และหนังสือที่ พจ ๐๐๒๓.๔/๑๑๑๔๑ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ส่งรายงานการสอบสวนและความเห็นรวมทั้งเอกสารเพิ่มเติมให้กระทรวงการคลังพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือที่ พจ ๕๔๔๐๒/๕๔๒ - ๕๔๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ รวม ๔ ฉบับ เรียกให้ผู้รับจ้างตามสัญญาทั้งสี่โครงการชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีผู้รับจ้างยินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๒ ราย ดังนี้ (๑) ห้างหุ้นส่วนจำกัด มังกรทองคอนกรีต ยินยอมให้หักเงินประกันสัญญาจำนวน ๓๖,๘๗๕ บาท และชดใช้เงินจำนวน ๓๐,๕๔๑.๑๐ บาท ปรากฏหลักฐานตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๒/๕๗ เลขที่ ๐๖ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ และ (๒) ห้างหุ้นส่วนจำกัด กิจเจริญแทรกเตอร์การก่อสร้าง ชดใช้เงินจำนวน ๒๖๘,๕๙๔.๔๐ บาท ปรากฏหลักฐานตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๒/๕๗ เลขที่ ๐๗ ลงวันที่ ๓๐

/ตุลาคม...

ตุลาคม ๒๕๕๖ ส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัด ทรัพย์เพิ่มพูนมั่งมี และห้างหุ้นส่วนจำกัด จี เอส การโยธา ไม่ขัดใช้ค่าสินไหมทดแทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือที่ พจ ๕๔๔๐๒/๐๘๙ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ถึงนายอำเภอตะพานหิน แจ้งให้รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ ผู้รับจ้างทั้งสองรายเป็นผู้ทำงานตามข้อ ๑๓๘ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๐๖๖๕๔ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ควรตรวจรับงานจ้างก่อสร้างตามสัญญาทั้งสี่ฉบับซึ่งมีมูลค่างานตามสัญญาจำนวน ๔,๔๘๐,๕๐๐ บาท แต่ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสี่สายทางยังคงใช้ประโยชน์ได้ สมควรกำหนดมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเพียงร้อยละ ๕๐ ของมูลค่างานจ้างตามสัญญา เป็นเงินจำนวน ๒,๒๔๐,๒๕๐ บาท มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนดังนี้ (๑) ผู้ควบคุมงาน จำนวน ๒ คน คือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ควบคุมงาน และนายโชคชัย ตรังคติก ผู้ช่วยผู้ควบคุมงาน มีหน้าที่ควบคุมงานจ้างตามข้อ ๖๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำรายงานผลการตรวจและควบคุมงานก่อสร้างเสนอคณะกรรมการตรวจการจ้างว่าผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างงานจ้างถูกต้องตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา และเมื่อผู้รับจ้างแก้ไขงานจ้างเฉพาะบางตำแหน่งไม่ครบตามข้อกำหนดในสัญญาก็ไม่หักทวง พฤติการณ์เป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าความเสียหายที่กำหนด เป็นเงินจำนวน ๑,๓๔๔,๑๕๐ บาท โดยแต่ละคนรับผิดชอบ ๑ ใน ๒ ส่วน เป็นเงินจำนวน ๖๗๒,๐๗๕ บาท (๒) คณะกรรมการตรวจการจ้าง จำนวน ๕ คน เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน ๓ คน คือ พันจ่าโท วิรัตน์ แหลมนาค ประธานกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และเป็นผู้แทนชุมชน จำนวน ๒ คน คือ นายอุดม ขุมทอง และนายอนันต์ ศิลาพันธ์ กรรมการตรวจการจ้าง มีหน้าที่ตรวจการจ้างตามข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ตรวจรับงานจ้างโดยไม่ตรวจสอบว่าผู้รับจ้างก่อสร้างงานจ้างไม่ถูกต้องตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา พฤติการณ์เป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๔๐ ของมูลค่าความเสียหายที่กำหนด เป็นเงินจำนวน ๘๙๖,๑๐๐ บาท โดยแต่ละคนรับผิดชอบ ๑ ใน ๕ ส่วน เป็นเงินจำนวน ๑๗๙,๒๒๐ บาท แต่นายอุดมและนายอนันต์เป็นราษฎรในพื้นที่ ไม่มีความรู้ความสามารถด้านงานก่อสร้าง พฤติการณ์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อไม่ถึงขั้นร้ายแรง ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรียกให้นายโชคชัย ตรังคติก ปันจำโท วิรัตน์ แหลมนาคน และผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามมีหนังสือคนละฉบับตามหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งที่แจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ตามหนังสือจังหวัดพิจิตร ที่ พจ ๐๐๒๓.๔/ว ๑๖๐๓๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓ ฉบับ โดยแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแต่ละรายทราบผลคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๑๗๔,๓๓๗.๑๔๖ บาท และเฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวนคนละ ๗๗,๔๘๓.๑๗๖ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เห็นพ้องด้วยจึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า คำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๖๗๒,๐๗๕ บาท และให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินคนละ ๑๗๔,๒๒๐ บาท และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยที่คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามมิได้อุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสามกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น ประเด็นเรื่องผู้ฟ้องคดีทั้งสามปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงอันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ จึงยุติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น คดีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยแต่เพียงว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสามต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒๐ ว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด

/ของเจ้าหน้าที่...

ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ว่า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง วรรคสองว่า สิทธิเรียกให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนความเสียหายก็ได้ วรรคสามว่า ถ้าการกระทำละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วย วรรคสี่ว่า ในกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ และเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้อยค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำสัญญาเลขที่ ๑๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ สัญญาเลขที่ ๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ สัญญาเลขที่ ๑๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และสัญญาเลขที่ ๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จ้างผู้รับจ้างจำนวน ๔ ราย ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในท้องที่หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ ตำบลหนองพยอม อำเภอดงพวน จังหวัดพิจิตร ให้มีความหนาตลอดสายทางเฉลี่ย ๑๕ เซนติเมตร รวมมูลค่างานตามสัญญาทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๔,๔๘๐,๕๐๐ บาท แต่ผู้รับจ้างตามสัญญาทั้งสิ้น ก่อสร้างถนนตามสัญญาได้ความหนาของถนนไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดในสัญญา โดยสำนักงานทางหลวงชนบท จังหวัดพิจิตรสุ่มเจาะตรวจถนนทั้งสี่สายทาง สายทางละ ๓ ตำแหน่ง ด้านซ้ายทาง กลาง และขวาทาง รวมสายทางละ ๑๕ ตำแหน่ง พบว่าผู้รับจ้างก่อสร้างถนนตามสัญญาทั้งสิ้น มีความหนาเฉลี่ยน้อยกว่าที่กำหนดในสัญญาเป็นจำนวน ๑.๓๑ เซนติเมตร ๔.๒๖ เซนติเมตร ๕.๑๐ เซนติเมตร และ ๓.๙๐ เซนติเมตร ตามลำดับ คำนวณเป็นมูลค่าคอนกรีตที่ขาดหายไปเป็นเงินจำนวน ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพิจิตรให้ความเห็นว่าการแก้ไขปัญหานองก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่มีความหนาไม่ได้ตามที่กำหนดในแบบรูปรายการละเอียดจะทำได้โดยเสริมความหนาของผิวคอนกรีตให้สูงขึ้นจากเดิมตามจำนวนคอนกรีตที่ขาดหายไป แต่ระดับความหนาของคอนกรีตที่เสริมไม่ควรน้อยกว่า ๕ เซนติเมตร และต้องใช้น้ำยาเคมีประสานเนื้อคอนกรีตที่เทเสริมทับบนเนื้อคอนกรีตเดิมหรือฝังเหล็กยึดระหว่างผิวคอนกรีตเดิม

/กับส่วนที่...

กับส่วนที่เทเสริม แต่ผลจากการสุ่มเจาะตรวจไม่สามารถตรวจสอบได้ว่ามีการใช้หน้ายาเคมี ประสานเนื้อคอนกรีตหรือไม่และไม่พบว่ามีเหล็กฝังไว้ยึดระหว่างเนื้อคอนกรีตเดิมและที่เทเสริม จึงไม่อาจรับรองได้ว่าถนนที่ก่อสร้างตามสัญญาทั้งสี่สายทางจะมีความมั่นคงแข็งแรงตามที่กำหนด ในสัญญาหรือไม่ จึงต้องรับฟังว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีมูลค่า เพียงปริมาณคอนกรีตที่ขาดหายไปจากจำนวนที่กำหนดในสัญญาทั้งสี่ฉบับรวมกัน แต่เป็นมูลค่า งานจ้างตามสัญญาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ควรตรวจรับและจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาให้แก่ผู้รับจ้าง จนกว่าผู้รับจ้างจะแก้ไขงานจ้างตามสัญญาจ้างให้ได้ตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดไว้ในสัญญาแต่ละฉบับ รวมเป็นราคางานจ้างตามสัญญาทั้งสี่ฉบับจำนวน ๔,๔๘๐,๕๐๐ บาท ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยกำหนดมูลค่าความเสียหายตามปริมาณคอนกรีตที่ขาดหายไป เป็นเงินจำนวน ๙๑๗,๑๓๔.๓๒ บาท ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในส่วนนี้จึงฟังขึ้น

อย่างไรก็ดี ข้อเท็จจริงได้ความต่อมาว่า หลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ พจ ๕๔๔๐๒/๕๔๒ - ๕๔๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ รวม ๔ ฉบับ เรียกให้ผู้รับจ้าง ตามสัญญาทั้งสี่โครงการชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีผู้รับจ้างยินยอมชดเชย ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๒ ราย ดังนี้ (๑) ห้างหุ้นส่วนจำกัด มังกรทองคอนกรีต ยินยอมให้หักเงินประกันสัญญาจำนวน ๓๖,๘๗๕ บาท และชดเชยเงินจำนวน ๓๐,๕๔๑.๑๐ บาท ปรากฏหลักฐานตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๒/๕๗ เลขที่ ๐๖ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ และ (๒) ห้างหุ้นส่วนจำกัด กิจเจริญแทรกเตอร์การก่อสร้าง ชดเชยเงินจำนวน ๒๖๘,๕๙๔.๔๐ บาท ปรากฏหลักฐานตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๒/๕๗ เลขที่ ๐๗ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ รวมเป็นเงินค่าสินไหมทดแทนที่ผู้รับจ้างชดเชยให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๓๓๖,๐๑๐.๕๐ บาท เมื่อนำไปหักออกจากมูลค่างานจ้างตามสัญญาจำนวน ๔,๔๘๐,๕๐๐ บาท จึงคงเหลือเป็นมูลค่า ความเสียหายเพราะเหตุการตรวจรับงานจ้างตามสัญญาทั้งสี่ฉบับเพียงจำนวน ๔,๑๔๔,๔๘๙.๕๐ บาท แต่เนื่องจากประชาชนยังใช้ประโยชน์จากถนนทั้งสี่สายทางได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนด มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเพียงร้อยละ ๕๐ ของมูลค่างานจ้างที่เสียหายตามสัญญา จึงเหมาะสมแล้ว ดังนั้น มูลค่าความเสียหายจึงคิดเป็นเงินจำนวน ๒,๐๗๒,๒๔๔.๗๕ บาท เมื่อไม่ปรากฏว่าการกระทำละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐ หรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม หากแต่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้าง กรณีจึงไม่มีเหตุให้หักส่วน แห่งความรับผิดชอบแก่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดตามมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อพิจารณาถึงระดับความร้ายแรง แห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว ประกอบกับกรณีนี้เกิดจากการกระทำร่วมกันของคณะกรรมการหลายคน จึงต้องให้คณะกรรมการแต่ละคนรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนตามมาตรา ๘ วรคดีแห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบให้ผู้ควบคุมงานจำนวน ๒ คน รับผิดชอบร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าความเสียหายที่กำหนด โดยให้แต่ละคนรับผิดชอบคนละ ๑ ใน ๒ ส่วน และให้คณะกรรมการตรวจการจ้าง จำนวน ๕ คน รับผิดชอบร้อยละ ๔๐ ของมูลค่าความเสียหายที่กำหนด โดยให้แต่ละคนรับผิดชอบคนละ ๑ ใน ๕ ส่วน จึงเหมาะสมและเป็นธรรมแล้ว เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงานมีจำนวน ๒ คน คือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนายโชคชัย ตรังคติกุล จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของความเสียหายจำนวน ๒,๐๗๒,๒๔๔.๗๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๑,๒๔๓,๓๔๖.๘๕ บาท รับผิดชอบคนละ ๑ ใน ๒ ส่วน คิดเป็นเงินคนละ ๖๒๑,๖๗๓.๔๒ บาท คณะกรรมการตรวจการจ้างมีจำนวน ๕ คน คือ พันจ่าโท วิรัตน์ แหลมนาค ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ นายอุดม ขุมทอง และนายอนันต์ ศิลาพันธ์ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๔๐ ของความเสียหายจำนวน ๒,๐๗๒,๒๔๔.๗๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๘๒๘,๘๙๗.๙๐ บาท รับผิดชอบคนละ ๑ ใน ๕ ส่วน คิดเป็นเงินคนละ ๑๖๕,๗๗๙.๕๘ บาท การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยกำหนดความรับผิดชอบในส่วน of คณะกรรมการตรวจการจ้างซึ่งมีจำนวน ๕ คน โดยแบ่งความรับผิดชอบออกเป็น ๓ ส่วน และให้ พันจ่าโท วิรัตน์ แหลมนาค กับผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชอบคนละ ๑ ใน ๓ ส่วน โดยไม่นำกรรมการตรวจการจ้างอีกจำนวน ๒ คน ซึ่งแม้จะเป็นผู้แทนชุมชนราษฎรในพื้นที่ มาพิจารณากำหนดสัดส่วนด้วยนั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในส่วนนี้จึงฟังขึ้น เมื่อได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้นว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนดังกล่าว คำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ตามหนังสือจังหวัดพิจิตร ที่ พจ ๐๐๒๓.๔/ว ๑๖๐๓๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินเกินกว่าจำนวน ๖๒๑,๖๗๓.๔๒ บาท และในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินเกินกว่าจำนวน ๑๖๕,๗๗๙.๕๘ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ฟังขึ้นบางส่วน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เฉพาะส่วนที่ให้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๑๗๔,๓๓๗.๑๔๖ บาท และ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน

/คนละ...

คนละ ๗๗,๔๘๓.๑๗๖ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นเพิกถอนคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๖๒๑,๖๗๓.๔๒ บาท และเฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่า จำนวนคนละ ๑๖๕,๗๗๙.๕๘ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ดังกล่าว

นางสาวกนิษฐา เขียววิทย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางรดาวรรณ วาณิช
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางสาวพยุ่ง พันสุขธีรางกูร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมศักดิ์ ตันพนาเลขา

